

Post Info

INFORMATIVNI TJEDNIK HRVATSKOG SINDIKATA POŠTE

TEŠKO NA ZELENU GRANU

Tržište, konkurentnost, natjecanje, kompetitivnost, deregulacija, diverzifikacija... i svašta nešto, šamara nas na dnevnoj bazi sa svih mogu ih i nemogu ih strana. U pokušaju preživljavanja svatko se bavi, ili se barem pokušava baviti, svim i sva im. Tako, telekom operaterima nije dovoljan ekstraprofit što ga ostvaruju pa, osim što potjeraše sve svoje rad-

nike, distribuiraju struju, plin, školske knjige..., trgovcima, pak, nikad dovoljno novca pa, osim što izrabljuju svoje radnike, postaju nov arske ku e, bave se poštanskim poslom, ni mobilna telefonija im nije strana. Banke se bave klasi nim kamatarenjem i zelenaštvom. Pametni(ji) sto ari, cijene i da s osnovnom proizvodnjom teško mogu naprijed, od balege struju rade. Pametni(ji) poštanski operateri prate trendove i spas traže na poslovnim poljima na kojima još „trava raste“. Talijani, na primjer, od pošte napraviše banku koja ponekad i poštu nosi – i dobro im ide. Austrijanci se raširiše Europom k'o korov, Slovenci pomeli konkurenciju i šire mrežu, Srbi otvaraju nekoliko logisti kih centara na putu da postanu regionalni igra ...

A gdje smo tu mi, Hrvatska pošta? Mi, ono što je sigurno, zbrajamo liberalizacijsko-deregulacijsku štetu,

proklinjemo tržišno bezakonje, pokušavamo plivati u dampinškoj bari, nastojimo zaustaviti daljnje strmo glavljanje i, previše i pre esto, bavimo se sami sobom. Restrukturiramo se i sistematiziramo, uvodimo i ukidamo organizacijske „kockice“, kadrovski preslagujemo, pravimo velike i male rokade. I to je uglavnom to! Istina, radi se na logisti kom centru al' on je zasad samo budu nost. Istina je tako er da smo gotovo sve karte bacili na Evotv al' su prihodi sa te osnove tako er futur prvi. Od sramežljivo najavljenih strateških projekata zasad ništa. Prehranjujemo se i dalje iz osnovnog (poštanskog) biznisa, samo ne znamo dokad. Ono nešto malo što uši arimo od ostalih usluga uglavnom su mrvice jer postadosmo mali, uglavnom jednokratni posrednik koji radi za nekog (osiguranje) i u ime nekog (banka). Teško emo tako na zelenu granu.

OŠTE ENA SLUŽBENA ODJE A I OBU A

„Dijelovi službene odje e i obu e koji se oštete ili unište za vrijeme obavljanja poslova i radnih zadataka bez krivnje radnika, vra aju se i zamjenjuju novim“, stoji tako u Pravilniku o službenoj odje i i obu i radnika HP d.d. (Glasnik HP br.10/2014). Sad kad bi to još znali i oni koji trebaju i moraju znati, sve bi bilo ok. Ali, vidi uda, nije to baš tako. Jer, prije svega i svih, mislimo na rukovoditelje, koji su, prema istom pravilniku „dužni voditi brigu i poduzimati mjere da radnici budu propisno odjeveni...“.

U prijevodu, ako radnik hoda u uništenoj, pohabanoj ili ošte enoj odje i ili obu i, valjda bi bilo pošteno i ljud-

ski da to primijeti i netko mjerodavan te radniku pomogne u postupku zamjene odje e ili obu e. Tim više što je nadležni rukovoditelj dužan ovjeriti zapisnik vezan uz ošte enu odje u ili obu u. O svemu ovome uporno pišemo iz razloga što praksa, nažalost, vrlo esto ne odgovara teoriji, odnosno stanju na terenu.

UKRATKO

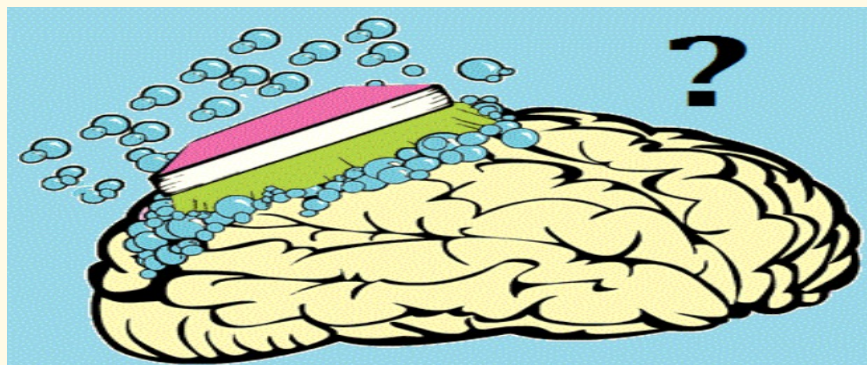
VRA AJU LI SE SINDIKATI U GSV?

Ministar rada i mirovinskog sustava Mirando Mrsi pozvao je sindikalne središnjice da se vrate u Gospodarsko-socijalno vijeće (GSV) i nastave dijalog s Vladom i poslodavcima. Sindikati će ministru na poziv odgovoriti iza 11. rujna s obzirom da dio sindikalnih središnjica odluku o povratku u GSV treba donijeti na svojim glavnim tijelima. „Ne nalazimo razloge za povratak u GSV, ne vidimo da se stanje promijenilo i da je vrijedno vratiti se“, rekao je Krešimir Sever, predsjednik Nezavisnih hrvatskih sindikata (NHS), isti u i kako je to stav Izvršnog odbora NHS-a. Ipak, kona nu odluku NHS će donijeti sredinom rujna, nakon razgovora s ostalim sindikalnim središnjicama. Podsjetimo, sindikati su iz GSV-a istupili u studenom prošle godine zbog Zakona o radu, odnosno lošeg socijalnog dijaloga. Kako je Zakon o radu donesen, u resornom ministarstvu smatraju da prepreka za nastavak rada GSV-a više nema.

BIG BROTHER

(Pre) esto nam se čini da, kol'ko god da radimo u istoj firmi, ne radimo kod istog poslodavca. Različita mjerila, metri i aršini, kako se kome od rukovoditelja sviđi i prividi. Uz živu, zdravu i efikasnu unutarnju kontrolu neki uvode svoje para-kontrolne ekspedicije. Evidentira se sve i svašta, svatko svoju evidenciju izmišlja, ima i traži. Prisutnost na poslu se uglavnom bilježi i vodi kroz evidenciju radnog vremena (ERV). Negdje to nije dovoljno pa se uvodi tzv. knjiga službe (sortirnice), na nekim se dostavnim područjima evidentira vrijeme povratka poštara sa rajona, na nekima to nije potrebno. I sve tako, od prilike do (ne)prilike. Komu i čemu sve te kontrole i evidencije služe i trebaju manje je važno. Važno je samo znati da „Big Brother“ nikad ne spava!

RAST PLAĆA ILI KAKO NAM ISPIRU MOZAK

Bruje mediji ovih dana o nekakvom porastu plaća i posljedno, povećanoj kupovnoj moći građana. Da, istina je. Nakon dugih pet godina crkavice, otkaza, neisplata plaća, smanjivanja prava radnika, povećanoj režiji, ovrha, dugova...evo jedne „vesele“ vijesti, koju nam „prodaje“ Vlada RH! K'o grom iz vedra neba, samo tako, naglo i zapravo nimalo jasno. Misle oni koji ne misle da je jedina bitna riječ „porast“, ali ne mogu se dati prevariti. Jer sva je ta pompa pravo mlaćenje prazne slame. Bolje rećeno, ispiranje mozga. Jer tko bi normalan i dobronamjieran mogao izjaviti da će povećanje kupovne moći i poboljšati porast plaće za 20 ili 30 kuna?!? Da, cijelih 20 ili 30 kuna. I taj iznos, zamislite, dobiti oni koji najmanje imaju, odnosno oni koji primaju minimalac. A najviše će dobiti (oko 1000 kuna, pa i više) oni koji najviše ve imaju, odnosno oni s plaćama

od 20.000 kuna i više! E pa, živjela pravda i jednakost. Oni koji imaju, imaju i još više. A oni koji nemaju, i dalje će nemati. Žalosno i tragično. Pitanja koja se nameću sama po sebi - otkud sad odjednom ima novaca za plaće? I na koji način se sve to skupa izračunalo i podijelilo? Zašto baš toliki iznosi? Zašto su se onda svih ovih godina plaće drastično rezale? Budimo iskreni, previše je nepoznanica u ovom slučaju da bi se prepustili narodnoj euforiji. Tim više što svi znamo koliko nam se posljednjih godina srozao životni standard, koliko je toga pokušjelo dok su plaće ostajale iste ili se pak smanjivale... No, bilo kako bilo, najave o „porastu“ izazvale su očekivani psihološki efekt. I nekima je to dovoljno. Zato je za njih bolje *išta nego ništa*, dok bi većini na kraju *pita* ipak mogla biti *skuplja od tepsije*.

„Rad je za nekoga strašno jednostavan, a za drugoga jednostavno strašan!“